

Úton Istennel

„Azokban a napokban kezdett Keresztelő János prédikálni Júdea pusztájában: Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa!” -Mt 3,1

„Ettől fogva kezdte Jézus hirdetni: Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa.” -Mt 4,17

„Mikor Urunk és Mesterünk azt mondta: Térjete meg! - azt akarta, hogy a hívek egész élete bűnbánatra térés legyen”

A reformáció évében járunk. Még ha azt, hogy 1517. október 31-én Luther Márton valóban kiszögezte 95 tételét a wittenbergi vártemplom kapujára nem is tudjuk hitelt érdemlően igazolni, de az tény, hogy a fél évezred ezelőtti egyházreform indító dokumentuma a 95 tétel volt. A tételek közül is az első, a fentebb idézet sor: egy evangéliumi utalás, megtérésre, Istenhez fordulásra hívó szó. Ez a reformáció első kiáltása. A nagy útkészítő, Keresztelő János ajkán hangoznak el először ezek a szavak az evangéliumban. A reformáció is útkészítés kívánt lenni. A kor egyházának jelzőtábláit követők nem oda jutottak, ahova kellett volna. Csalódás és kiábrándulás, sőt kiégettség, túlhangolt büntudat, egy irgalmatlan Isten nyomasztó terhe lett az övék. A jelzőtáblák mindig csak egy kicsit módosultak, végül már egészen máshova vezettek. Ajándék helyett jutalom. Kegyelem helyett érdem. A megváltottság felszabadultsága helyett büntudatos szorongás. Igaz istenfélelem helyett istenrettegés. Ezek lettek az új végállomások. A Lélek azonban egyeseket arra indí-

tott, hogy az eltájolt útjelzők helyett magára az iránytűre találjanak rá. Ez alapján pedig újratájolták az a jelzőtáblákat, megtisztították a gaz benőtteösi ösvényeket, sőt kipótolták a hiányzó kockaköveket is.

A reformáció évében járunk. Útkészítés ma is kell. Örök emberi önelégültségünk, gögünk és modern bűneink, kényelemközpontúságunk, közönyünk és pongyolaságunk ma is megronthatja irányérzékünket. Az iránytű ma is ugyanaz. Hozzá igazítjuk-e magunkat, újratájoljuk-e folyamatosan irányunkat? Leporoljuk és újrafestjük-e 500 évvel ezelőtt megtalált tábláinkat?

A reformáció évében járunk. Belőled lesz-e útkészítő? Te a jó irányba tartasz-e? A kulcskérdés ugyanaz, mint 500 éve. Meghallod-e az Isten hozzátérésre hívó szavát? Kezedbe veszed-e az iránytűt? Adsz-e esélyt annak, hogy meglásd benne milyen irányba mentél eddig és merre kellene tovább menned? Rádöbbensz-e arra, hogy az út, maga a végcél? Jézus Krisztus. Felé készíted az utat. De már az útkészítés is azt jelenti, hogy az úton jársz. Sőt, ha ráléptél az útra, meg is érkeztél. Ámen.

Dr. Lányi Gábor